

ΕΤΟΣ 68ον

26 Απριλίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (3491)

«ΜΕΘ' ΗΜΕΡΑΣ ΟΚΤΩ»

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μᾶς δίνει τή δυνατότητα νά ξαναδοῦμε, ἐκτός τῶν ἄλλων, καί τό νόημα τοῦ χρόνου στή ζωή μας. Ὁ χρόνος ἀποτελεῖ φίλο καί ἐχθρό γιά τόν ἄνθρωπο. Ὁ καθένας μας μεγαλώνει μέσα στόν χρόνο, ἀναπτύσσεται, δημιουργεῖ, γεννᾷ, μπορεῖ νά βρεῖ νόημα καί εὐτυχία. Ὁ χρόνος ὅμως ἀποτελεῖ τόν φορέα τῆς φθορᾶς στόν ἄνθρωπο καί ἐκ φύσεως καί ἐξ ἁμαρτίας. Καθώς περνᾷ, ἀφήνει σημάδια ἀγιάτρευτα. Καθιστᾷ τόν ἄνθρωπο «μέγα τραῦμα» (Δοξαστικό Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ). Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ὅμως μᾶς κάνει νά δοῦμε τόν χρόνο διαφορετικά. Ὁ χρόνος πλέον δέν εἶναι ἐχθρός, ἀλλά εὐλογία γιά τόν ἄνθρωπο. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ μέσα σ' αὐτόν νά ζήσει κατὰ Χριστόν, νά ἀγαπήσει, νά ἀξιοποιήσει τά χαρίσματά του, νά βρεῖ διά τῆς πίστεως χαρά καί ἐλπίδα. Ἀκόμη καί ἡ φθορά πλέον δέν ἀποτελεῖ σημεῖο ἀπελπισίας, ἀλλά καταργεῖται διά τῆς Ἀναστάσεως. Τό σῶμα μας μπορεῖ νά συνεχίζει νά φέρει τά σημεῖα τοῦ θανάτου, τῆς γήρανσης, τῆς ἁμαρτίας, ὅμως ὁ θάνατος δέν εἶναι ὁ τελικός νικητής. Γίνεται πέρασμα στήν αἰωνιότητα.

Τά σημάδια τοῦ νικημένου θανάτου

Στό ἀναστημένο σῶμα τοῦ Χριστοῦ τά σημάδια τοῦ θανάτου παραμένουν ὀρατά, ὁ τύπος τῶν ἥλων καί ἡ λογιζομένη πλευρά. Τό ἴδιο ὅμως τό σῶμα ἔχει νικήσει τόν θάνατο, ἀλλά καί τά ἀδιάβλητα πάθη αὐτῆς τῆς ζωῆς, τήν πείνα, τή δίψα, τόν κάματο, ἀκόμη καί τίς διαστάσεις τοῦ χρόνου καί τοῦ χώρου. Εἶναι ἀδέσμευτο ἀπό τό κακό. Ὁ ἀναστάς Χριστός φέρει στήν ὑπαρξή του σύμπασα τήν ἀνθρώπινη φύση. Αὐτός ἐγίνε ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καί μᾶς δώρισε τήν ὑπέρβαση ἀπό τή νέκρωση. Ὅποιος πιστεύει σ' αὐτόν, τόν κοινωνεῖ στό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἀκούει τόν λόγο του καί βιώνει τήν ἀγάπη πού μᾶς ἔφερε ὡς πορεία αἰώνιας ζωῆς, νικᾷ καί ἐκεῖνος τόν θάνατο καί τή φθορά του, ἀκόμη καί ἂν τόν γευτεῖ ὅπως ὁ Χριστός.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. κ' 19-31)

«Ο Κύριός μου και ο Θεός μου»

Οὔσης ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταὶ· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἡλῶν, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἡλῶν, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐωράκάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζῶνῃ ἐχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Πίστη, ἡ παρηγορία τῶν μαθητῶν

Ἕνα ἐπιπλέον σημεῖο αὐτῆς τῆς νέας πραγματικότητας εἶναι ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη· «Μετά ἀπό ὀκτὼ ἡμέρες οἱ μαθητές ἦταν πάλι μέσα στὴν οἰκία, μαζί τους κι ὁ Θωμᾶς. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ οἱ θύρες ἦταν κλειστές καὶ στάθηκε ἀνάμεσά τους» (Ἰωάν. 20,26-27). Ὀκτὼ ἡμέρες ὁ Χριστός δέν ἐμφανιζόταν στοὺς μαθητές Του. Ὀκτὼ ἡμέρες μόνο ἡ πίστη σ' αὐτόν ἦταν ἡ μόνη παρηγορία τῶν μαθητῶν. Ἀφήνει ὁ Χριστός τὸν χρόνο νά περάσει, γιατί θέλει νά προετοιμάσει τοὺς μαθητές του γιὰ τὴν Ἀνάληψή του καὶ γιατί πλέον δέν θά εἶναι ὁρατός στοὺς ἀνθρώπους διὰ τῶν αἰσθήσεών τους. Δίνει χρόνο στοὺς μαθητές του γιὰ νά ἀπογαλακτισθοῦν ἀπὸ τὴ βεβαιότητα ὅτι θά λύνει ὅλα τὰ προβλήματα τους. Χρειάζεται νά ἀναλάβουν αὐτοὶ τὴν εὐθύνη νά διακηρύξουν τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Ἀνάστασης. Ὁ Χριστός θά εἶναι πάντοτε μαζί τους,

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Κατά τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τῆς πρώτης τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ μαθηταί, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς καὶ στάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ τοὺς λέγει, «Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας». Ὃταν εἶπε αὐτό, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια του καὶ τὴν πλευράν του. Οἱ μαθηταί ἐχάρησαν διότι εἶδαν τὸν Κύριον. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε ἄλλο, «Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας. Καθὼς ἔστειλε ἐμέ ὁ Πατέρας καὶ ἐγὼ στέλλω ἐσᾶς». Ὃταν εἶπε αὐτό, ἐφύσησε εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς λέγει, «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἐάν συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες κανενός τοῦ εἶναι συγχωρημένες· ἂν κανενός δὲν τίς συγχωρήσετε, δά μείνουν ἀσυγχώρητες». Ὁ Θωμᾶς, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ ὀνομαζόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτο μαζί τους ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς. Τοῦ εἶπαν λοιπόν οἱ ἄλλοι μαθηταί, «Εἶδαμεν τὸν Κύριον». Αὐτός δὲ τοὺς εἶπε, «Εάν δὲν ἰδῶ εἰς τὰ χέρια του τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ καρφία καὶ δὲν βάλω τὸ δάκτυλό μου εἰς τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ καρφία καὶ δὲν βάλω τὸ χέρι μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν δά πιστέψω». Ὑστερα ἀπὸ ὀκτῶ ἡμέρες ἦσαν ἄλλοι μέσα εἰς τὸ σπίτι οἱ μαθηταί του καὶ ὁ Θωμᾶς μαζί τους. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές, ἐστάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπε, «Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας». Ἐπειτα λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν, «Φέρε τὸ δάκτυλό σου ἐδῶ καὶ κύτταξε τὰ χέρια μου καὶ φέρε τὸ χέρι σου καὶ βάλε το εἰς τὴν πλευράν μου καὶ μὴ γίνεσαι ἄπιστος ἀλλὰ πιστός». Ὁ Θωμᾶς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, «Ἐπειδὴ μέ εἶδες, ἐπίστευες. Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι πού δὲν μέ εἶδαν καὶ ὅμως ἐπίστεψαν». Καὶ ἄλλα πολλά θαύματα ἔκανε ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του, τὰ ὅποια δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο. Ἀλλ' αὐτὰ ἔχουν γραφῆ γιὰ νὰ πιστέψετε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καὶ πιστεύοντες νὰ ἔχετε ζωὴν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀεμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ὄχι ὅμως μέ τὸν τρόπο πού γνώριζαν. Χρειάζεται πλέον ὁ κόπος, γιὰ νὰ γίνεῖ ὁ χρόνος ἀγάπη. Ἡ πίστη γιὰ νὰ αἰχμαλωτισθεῖ ἡ χαρά. Ἡ ἀποστολή τῆς κήρυξης τοῦ Εὐαγγελίου γιὰ νὰ ἐκπληρώνουν τὸ θέλημά του καὶ νὰ τὸν αἰσθάνονται παρόντα. Ἡ ἀνάμνηση τῆς παρουσίας του διὰ τῆς μετοχῆς στοῦ σώμα καὶ τὸ αἷμα του.

Ἡ νίκη κατὰ τῆς φθορᾶς

Αὐτό τὸ «μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ» δίδεται καὶ στὸν καθέναν μας μέσα στοῦ ἀναστάσιμο κλίμα ὡς εὐκαιρία γιὰ νὰ κατανοήσουμε ποιὸς ἀληθινὰ εἶναι ὁ Χριστός γιὰ ἐμᾶς. Μᾶς δόθηκε ἡ χαρά τῆς Ἀνάστασης. Καλούμαστε ὅμως νὰ μὴν τὴν χάσουμε, ἀλλὰ νὰ τὴν αἰχμαλωτίσουμε στὴν καρδιά μας, πιστεύοντας σ' αὐτή. Μᾶς δόθηκε ἡ δυνατότητα νὰ ξεκινήσουμε μιὰ καινούργια ζωὴ. Καλούμαστε νὰ ἐργαστοῦμε πάνω στοῦ Εὐαγγέ-

26 Ἀπριλίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ) ΤΟΥ ΘΩΜΑ
Τά ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστά-
σεως καί ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία. Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς
ιερομάρτυρος († 332), Γλαφύρας καί Ἰούστας ὁσίων († 322).

Ἦχος: - - Ἑωθινόν: Α' - Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 - Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ' 19-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Μαΐου, τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστολος: Πράξ: στ' 1-7 - Εὐαγγέλιον: Μρ. ιε' 43 - ιστ' 8.

λιο καί νά προσφέρουμε στούς συνανθρώπους μας τό μήνυμά της. Μᾶς δόθηκε ἡ πίστη στόν ἀναστάντα Κύριο ὡς νόημα καί ἐλπίδα. Καλούμα-
στε νά μή νικηθοῦμε ἀπό τή φθορά πού ἡ ἁμαρτία καί ὁ χρόνος ἐπιφέ-
ρουν, ἀλλά νά κρατήσουμε τή φρεσκάδα τοῦ νά γνωρίζουμε σέ ποιόν πι-
στεύουμε. Καί ὅλα αὐτά μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο προ-
σέφερε ὁ Χριστός στούς μαθητές του καί σέ ὅλους τούς χριστιανούς.
Μέ τή δύναμη τῆς εἰρηνικῆς καρδιάς πού ἡ Ἀνάσταση φέρει καί ἡ ζωή
τῆς Ἐκκλησίας κατοχυρώνει.

Ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς ἔλειπε τήν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως. Τήν ἀμφι-
σβήτησε. Τοῦ δόθηκαν οἱ ὀκτώ ἡμέρες, μέσα στίς ὁποῖες τελικά βρῆκε
τόν δρόμο καί πίστεψε, ἀφοῦ μέ λαχτάρα περίμενε τή συνάντηση, ἀκόμη
κι ἂν ἔπρεπε νά ψηλαφήσει τόν Κύριο ἤ, ἔστω, νά τόν δεῖ. Ἔδωσε ὅμως
νέο νόημα στόν δικό του χρόνο. Καί γίνεται τό πρότυπο καί γιά μᾶς, γιά
νά μπορέσουμε τελικά νά κρατήσουμε τήν Ἀνάσταση στήν καρδιά καί τή
ζωή μας!

π. Θ. Μ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει τήν πνευματική χαρά
καί τήν τιμή νά σᾶς προσκαλέσει στήν τελετή ὑποδοχῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων
τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, ἐκ τῆς φίλης Χώρας
Ἱταλίας, πού θά γίνει τήν Κυριακή 10 Μαΐου 2020, ὥρα 7η ἀπογευματινή, στό
Ἱερό Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης
Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν
ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr